

5. Мовчан А. Спадкування під час війни. *European Business Association: веб-сайт*. URL: <https://eba.com.ua/spadkuvannya-pid-chas-vijny/> (дата звернення: 18.12.2024 року).

6. Кармаза О. О. Захист спадкових прав громадян в умовах воєнного стану: проблемні питання та шляхи їх вирішення. *Реалізація та захист цивільних прав в умовах воєнного стану. Матвєєвські цивілістичні читання: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 14 жовт. 2022 р.)* / В. В. Цюра, В. О. Бажанов, Б. С. Щербина та ін. ; відп. ред. В. В. Цюра. Київ, 2022. С. 66–69.

7. Груба Д. Воєнна спадщина: особливості спадкування під час воєнного стану. *PRAVO.UA: веб-сайт*. URL: <https://pravo.ua/voenna-spadshchyna-osoblyvosti-spadkuvannya-pid-chas-voiennoho-stanu/> (дата звернення: 18.12.2024 року).

8. Печений О. Війна як фактор впливу на спадкові правовідносини. *LexInform: веб-сайт*. URL: <https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/vijna-yak-faktor-vplyvu-na-spadkovi-pravovidnosyny/> (дата звернення: 18.12.2024 року).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-100>

ДІЯЛЬНІСТЬ МОП ЯК СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ МІЖНАРОДНОЇ ІНСТИТУЦІЇ У СФЕРІ ПРАЦІ

Дубова Катерина Олександрівна

кандидат юридичних наук, доцент,

в. о. завідувача кафедри морського та господарського права

факультету морського права

Національного університету кораблебудування

імені адмірала Макарова

м. Миколаїв, Україна

Сучасний глобалізований світ характеризується значною кількістю протиріч, загроз та викликів, які стають на шляху господарського та соціально-культурного життя людства. Як підкреслюють, І. А. Заплітна та З. А. Вербічка «в умовах сьогодення цілий світ потерпає від непостійних валют, ненадійної економіки, тероризму і соціальної напруги» [1, с. 46]. Важкі, іноді доволі трагічні, наслідки міжнаціональних протиріч, прямого зіткнення між народами та державами, надзвичайних ситуацій і стихійних лих, епідемій, воєн призводять до значних за масштабами і внутрішньодержавних, і

міждержавних переміщень населення та трудових ресурсів, прояв яких відбувається у різних формах.

І якщо в одних випадках йдеться про позитивні аспекти переміщення трудових ресурсів та їх вплив на розвиток економіки приймаючих держав, то в інших, досить часто піднімається питання захисту прав і свобод працюючої людини. Вочевидь, така ситуація вимагала і вимагає донині вирішення існуючих проблем у цій сфері на рівні міжнародних інституцій та широкої міждержавної співпраці.

Саме з цією метою у 1919 році, «...як частина Версальського договору, який завершив Першу світову війну, щоб відобразити віру в те, що загальний і міцний мир може бути досягнутий лише якщо він базується на соціальній справедливості» [2], було створено Міжнародну організацію праці (МОП) (International Labour Organization). У 1946 році МОП стала спеціалізованою установою новоствореної ООН [2].

Створення МОП було зумовлено гуманітарними, соціальними та економічними чинниками. Оскільки працюючі перебували в тяжких умовах, це спонукало окремі держави до співробітництва в гуманітарній сфері з метою встановлення більш гуманних трудових стандартів та умов праці. Натомість, соціальний чинник встановлення відповідних стандартів був пов'язаний з небезпекою виникнення протестів, що могли набути транснаціонального характеру. Водночас, економічний чинник – це побоювання, що будь-яка держава буде конкурувати з національною економікою іншої держави за рахунок низьких витрат на працю робітників.

У прес-релізі від 25 вересня 2023 року, в якому йдеться про кампанію МОП «Шлях до соціальної справедливості», яка була започаткована на фестивалі *Global Citizen Festival у Нью-Йорку* вказується, що «високий рівень нерівності, посилений триваючими кризами, має високу людську та економічну ціну і загрожує і без того повільному прогресу в досягненні Цілей сталого розвитку ООН (ЦСР). Дані МОП показують, що 4 мільярди людей позбавлені соціального захисту – одного з найкращих шляхів подолання нерівності; 453 мільйони людей, які хотіли б працювати, не можуть знайти роботу; а 214 мільйонів працюючих людей живуть менш ніж на 1,90 долара США на день» [3].

Отож, важливо підкреслити, що ця інституція переслідує досить важливі цілі, пов'язані із захистом прав у сфері праці, заохоченням гідної праці, зміцненням діалогу з питань праці, а також посиленням соціального захисту працюючих. Для реалізації таких цілей МОП розробляє міжнародні стандарти у сфері праці та здійснює нагляд за дотриманням цих стандартів [2]. За понад сто років свого існування Міжнародна організація праці (МОП) прийняла низку конвенцій, «у яких викладені міжнародні трудові стандарти, що стосуються таких важливих питань як, наприклад, робочий час, охорона праці, політика зайнятості, умови праці окремих категорій трудящих» [4].

Варто погодитись з А. М. Островерх, що «організаційно-практична діяльність Міжнародної організації праці проводиться згідно з методами її роботи та охоплює всі основні соціально-економічні проблеми праці та права людини» [5, с. 45].

В контексті нашого дослідження необхідно підкреслити, що МОП досить активно працює в Україні і реалізовує проекти, що стосуються аналізу стану соціальної політики, ринків праці, питань, спрямованих на розвиток соціального партнерства тощо. Водночас, наша держава ратифікувала значну кількість конвенцій, прийнятих МОП, що дозволило значно покращити правовий статус українських трудових мігрантів та, у свою чергу, зобов'язує Україну також дотримуватись основних міжнародних трудових прав.

Література:

1. Заплітна І. А., Вербічка З. А. Правовий статус трудового мігранта: проблеми захисту. *Держава та регіони*. Серія право. 2021. № 3(73). С. 46–50.
2. History of the ILO. URL: <https://www.ilo.org/about-ilo/history-ilo>
3. Інформація з сайту. URL: https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_895337/lang--en/index.htm
4. До 100-річчя Міжнародної організації праці URL: <https://pon.org.ua/novyny/6636-do-100-rchchya-mzhnarnodnoyi-organizaciyi-prac.html>
5. Островерх А. М. Вплив конвенцій Міжнародної організації праці на трудове право України в сучасний період. *Альманах міжнародного права*. 2020. Вип. 24. С. 43–50.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-101>

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ТА ПОКАРАННЯ ЗА МІЖНАРОДНІ ЗЛОЧИНИ: РОЗСТАНОВКА ЦІННІСНИХ АКЦЕНТІВ

Кузьмін Едуард Едуардович

*адвокат, кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»
м. Одеса, Україна*

Невпинне з недавнього часу зростання кількості постійно триваючих і відверто цинічних нелюдських вчинків та разом по-справжньому